

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyor Marzá.

Rebem positivament les seues propostes, però voldríem incidir en una cosa que tenim consciència que el Consell també té consciència, que és la perspectiva de gènere.

S'han creat unitats d'igualtat en totes les conselleries. Per tant, tenim en compte que valoren aquesta perspectiva. Simplement els últims segons per a dir-li que volem currículums escolars que integren també la perspectiva de gènere, a més de la formació del professorat.

Hem presentat una PNL sobre agents d'igualtat, que tindrem ocasió de debatre-la, perquè és una figura interessant per a formar eixe professorat.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, il·lustre diputada.

A continuació, formularà la pregunta, en nom del Grup Podemos-Podem, la il·lustre diputada Llum Quiñonero... Ah! o Francisco Almería, a la conselleria d'educació i investigació.

Quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Gràcies, president.

Membres del Consell.

Senyories.

València és un referent mundial en el món de la música. Tenim la Llei valenciana de la música, única a l'estat espanyol, desmantellada per l'antic govern del PP. Tenim el moviment associatiu de les societats musicals. Tenim un sistema... o teníem un sistema d'ensenyament musical referent internacional, amb un grau elemental, un grau professional i un grau superior.

La deixadesa de les administracions autonòmiques i estatals competents en aquesta matèria durant les últimes dècades ha provocat el descens gradual del nombre de catedràtics numeraris del Conservatori Superior de Música i Dansa al País Valencià, aproximadament uns quinze en l'actualitat, a causa que no s'havia convocat durant aquest temps les oposicions pertinents per a la cobertura d'aquestes places que anaven quedant vacants, per jubilacions i altres circumstàncies d'ordre natural.

La solució prestada per l'administració valenciana a aquesta situació ha estat durant aquests anys la cobertura d'aquestes places de catedràtic, fonamentalment per funcionaris docents en comissió de servei, que provenien dels conservatoris de grau professional, i per funcionaris interins que accedien a través de les borses de treball convocades a aquest efecte, creant durant molt de temps una situació anòmala que era i és compartida amb la resta de conservatoris de l'estat espanyol que havien adoptat aquesta mateixa solució. Així havien aconseguit una plantilla formada i experimentada.

La publicació del Reial decret 427/2013, de 14 de juny, pel qual s'estableixen les especialitats docents del cos de catedràtics i de música i arts escèniques, vinculades als ensenyaments superiors de música i dansa, va provocar en gran manera que aquest assumpte passara a ser judicialitzat amb un balanç positiu sobre aquesta solució, la de les comissions de servei, amb tres sentències fermes favorables i una no favorable que està recorreguda en aquest moment.

Finalment, l'associació de catedràtics interins, unes catorze persones, de les quals només n'hi ha un catedràtic numerari, va interposar el 8 de juliol de 2015 una querrel·la

per presumpta prevaricació contra la cúpula de la conselleria d'educació de l'anterior govern del Partit Popular, denunciant que s'hauria pogut incórrer en un delict de prevaricació administrativa en permetre que docents del cos de professors de música hagueren ensenyat des del curs 2013-2014 matèries que únicament podien ser impartides pel cos de catedràtics de Música i Arts Escèniques, segons una particular interpretació d'aquest reial decret fa la pròpia associació de catedràtics.

No obstant açò, l'1 de setembre de 2015 el jutjat d'instrucció número 6 de València va decidir no admetre a tràmit aquesta querrel·la, després de tenir coneixement que ja la fiscalia havia investigat i arxivat prèviament els fets denunciats, i va considerar que no hi havia indici d'infracció penal per part dels querrellats.

El 2 de setembre, i encara amb els llistats provisionals de les comissions de serveis, calia una solució integradora. No obstant tot el plantejat, educació va resoldre les comissions de servei acceptant aproximadament només el 50%, el que deixa una plantilla amb un 60% d'interins aproximadament, molt d'ells sense suficiència investigadora i provocant moltes dificultats en l'inici de curs, en contra del que va dir el senyor conseller.

I és per això que es planteja la pregunta: quins han sigut els criteris que s'han utilitzat per a la concessió de les comissions de servei dels conservatoris superiors de música i dansa de la Comunitat Valenciana per al curs 2015-016? I com s'ha realitzat la seua baremació?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Té la paraula l'honorable conseller d'Educació.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Senyoria, evidentment, ja ho hem dit en diverses ocasions, és un dels casos més complicats que hem hagut de gestionar des de la conselleria. I com vosté perfectament ha descrit, és una situació que es portava arrastrant precisament per no haver convocat oposicions que donaren estabilitat. Per tant, sabem que la situació venia de lluny i que especialment agreujava eixe reial decret de 2013, que marcava en concret les especialitats docents del cos de catedràtics de música i arts escèniques.

Com vosté em pregunta directament sobre els criteris, els criteris que hem seguit bàsicament són els següents:

El que vam fer primer va ser determinar, a partir del reial decret, quines són les matèries que es deuen impartir en els estudis superiors de música, és a dir, quines es podien impartir en els estudis superiors de música per persones que ocupaven en este lloc un lloc dels conservatoris professionals de música. Per tant, vam determinar quines matèries podien donar persones que venien dels conservatoris professionals i, una vegada sabíem quines eren les matèries que es podien donar, van poder determinar a partir de la llei, l'incompliment de la Llei 10/2010, d'ordenació i gestió de la funció pública, quants d'ells podien accedir en comissió de servei i quantes les havien de deixar per a la provisió via els interins i les interines. I això és el que vam fer. I això ho vam fer d'acord amb un informe que vam demanar a l'advocacia de La Generalitat, en què ens deia claríssimament que no podien continuar donant-se totes les comissions de servei que se donaven fins ara d'acord amb el reial decret del que hem parlat i que determina claríssimament quines són les especialitats que es poden donar i quines no. Per això vam actuar en conseqüència.

I a més a més d'això hem seguit, evidentment, com no podia ser d'una altra manera, tots els criteris de les comissions de serveis que es donen a la nostra conselleria, que és via la resolució que marca el 25 de maig de 2015, de la Direcció General de Personal i Centres, la que ens marca els diferents criteris que s'han de seguir per al curs 2015-2016.

A més a més, també vam treballar en conjunt amb les inspeccions per tal que es determinaren i ens pogueren ajudar a determinar els llocs. I, per tant, que poguérem concedir eixes comissions d'acord amb els criteris establerts.

Per tant, el que hem fet és intentar seguir tots els procediments que hi ha establerts damunt la taula, damunt seguint un informe de l'advocacia que es determinava clarament que no podíem continuar en eixa situació, sent conscients que la situació és molt dura per a les persones que ho han passat i que no defugim eixa situació. I, de fet, ens posem en el seu lloc, i sabem que no toca, però també sent conscients que ho hem de regularitzar com toca, d'acord amb la seguretat jurídica i, evidentment, tirar endavant per tal de millorar, convocar eixes places d'oposició i per tal de donar estabilitat al que diu, i estem completament d'acord i ha de ser un referent del poble valencià, com és la música, i haurà de ser també en eixa estabilitat dels conservatoris superiors de música.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Li queden a vosté 21 segons, però... els pot esgotar.

El senyor Almería Serrano:

Gràcies, president.

Fins on tinc jo coneixement de la realitat de l'assumpte jurídic, no és l'advocacia de La Generalitat la que estableix el que és legal o il·legal, sinó els jutges. El no admetre a tràmit la querella deixava com alegal aquesta solució.

El dia 2 de setembre de 2015 una altra solució era possible, una solució integradora, i me consta que estava ja pactada en ample consens per les parts.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, senyoria.

El fet és que... el fet que la querella per presumpta prevaricació, interposada per l'associació de catedràtics interins, no prosperara per la via penal, per la via penal, això no significa que la situació no fos alegal o irregular des del punt de vista administratiu. Sap que no són les mateixes vies i, per tant, el fet que puga no ser constitutiu d'un delictes penal no significa que no siga una il·legalitat administrativa. I, per tant, nosaltres el que ens hem d'agafar és precisament a l'informe que tenim i a tota la legislació vigent, que és el que hem fet.

I com deia, nosaltres, més enllà d'això, anem a seguir treballant per dignificar la música al nostre país, perquè sabem que és un gran motor, com vosté coneix perfectament i ha liderat durant molt de temps, de la nostra cultura i de la nostra societat. I anem a seguir treballant per a donar la

màxima estabilitat als conservatoris superiors i esperar que totes aquestes persones que han sigut afectades en un futur puguen desenvolupar la seua tasca amb la dignitat que es mereixen i amb l'estabilitat que tots els valencians i les valencianes es mereixen.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Ja l'última pregunta, formulada per la diputada Fabiola Meco, la 79, a la consellera de Justícia i Administracions Públiques.

(Pausa) Demane vosté la paraula. (Pausa)

La senyora Meco Tébar:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, senyora consellera.

La obligació legal del pago de las tasas judiciales tenía, según la ley injusta e irresponsable del Partido Popular, la Ley de tasas, una función recaudatoria, cuyo objetivo era mejorar la financiación del sistema judicial en general y de la asistencia jurídica gratuita en particular.

¿Podría decirme si su *conselleria* ha solicitado al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas el retorno de la parte de los recursos recaudados que corresponden a la Comunitat Valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Consellera, té vosté la paraula, quan vullga.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, president.

Señoría, efectivamente la Ley 10/2012, conocida como la Ley de tasas, unánimemente criticada, creo que nunca una ley concitó tanto rechazo por parte de la comunidad jurídica y de la ciudadanía, precisamente porque afectaba a la médula del estado de derecho y a un derecho tan importante como la tutela judicial efectiva, lo hacía con una finalidad, que era la de financiar o destinar estos recursos para la mejora la justicia, que es como intentar justificarla. Y así lo establecía su preámbulo y también el artículo 11, que venía a decir que la tasa judicial se considerara vinculada en el marco de las disposiciones de la Ley 1/1996 al sistema de justicia gratuita en los términos establecidos en la ley de presupuestos.

Lo cierto es que esto no fue así, no se dio cumplimiento. El artículo 11 hablaba de vinculación. Lo que se hizo con la recaudación en materia de tasas fue ingresarlo directamente en el ministerio, en las arcas públicas, en el Ministerio de Hacienda. Pero es que además lo hicieron con una opacidad y una falta de transparencia absoluta. Nunca hubo liquidación, nunca hubo dación de cuentas sobre cuál era la cantidad recaudada para que al menos las comunidades autónomas, los operadores jurídicos, incluso los ciudadanos tuviéramos conocimiento de a donde se destinaba, más allá de esa heterogeneidad de las arcas públicas del estado, tampoco el Ministerio de Justicia hizo nada, ni desarrolló ningún tipo de acción para intentar revertir esas cantidades para la financiación de la justicia.

Tanto el anterior ministro, el señor Ruiz Gallardón, como el actual ministro, el señor Catalá, han insistido los dos, y en eso han coincidido, en que no había realmente una obligación de destinar este capital recaudado para la financiación de la